

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010654
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010654.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému Y. V., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom U. I., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/149/2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. februára 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.11.2019 pod sp. zn. 2Nt/26/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. V. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Prievidza rozsudkom sp. zn. 1T/149/2014 zo dňa 27.10.2014, schválil dohodu o vine a treste medzi obžalovaným a prokurátorom a uznal obžalovaného Y. V. vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 11. augusta 2014 v čase okolo 22.00 hodiny v O. na ulici N. sa bez súhlasu vlastníka a oprávneného držiteľa zmocnil motorového vozidla značky MAZDA Xedos 9 EČV: MT-XXXDO, ktorého hodnota je 1.000,- Eur, a patrí E. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., M. XXXX/X, v úmysle prechodne ho používať a toto následne viedol v O. z ulice Energetikov po miestnych komunikáciách až po ulicu Z. v O., kde sa mu vozidlo vymklo spod kontroly a zišiel z vozovky do potoka, následne vystúpil z uvedeného vozidla a vošiel na pozemok patriaci k rodinnému domu číslo XXX/X na ulici A. v O., ktorý je po celom obvode ohradený pletivom s uzamknutou bráničkou o výške 150 centimetrov, túto bránu preliezol, začal robiť hluk na pozemku, pristúpil ku vchodovým dverám rodinného domu, po tom čo obyvateľka domu otvorila dvere, začal utekať smerom k zadnej časti pozemku, vyliezol na strechu hospodárskej budovy a zotrval tam až do zadržania hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Prievidza dňa 11. augusta 2014 o 22:45 hodine, za čo mu bol podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona, §§ 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zákona uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2014.

Dňa 03.10.2019 podal odsúdený Y. V. návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T/149/2014. V návrhu okrem iného uviedol, že v trestnej veci musel vypovedať pod nátlakom polície. Pri odcudzení motorového vozidla a zadržaní hliadkou polície utrpel zranenia a to aj na policajnej stanici, kde ho pripútali a následne ho policajti opäť bili. Utrpel povrchové zranenia, nemohol jesť, následne pred súdom sa mu príslušníci polície začali vyhrážať, aby mlčal o ich zneužití právomoci verejného činiteľa. Jeden z príslušníkov polície, ktorý ho zadržieval sa volá M. P., pričom odsúdený má

svedka, ženu, ktorá tvrdila, že aj doma jej muž zneužíval svoje právomoci a svoje postavenie a bitkami ju doma ponižoval. Preto žiada obnovu konania.

Okresný súd Prievidza na verejnom zasadnutí v prítomnosti obhajcu vypočul odsúdeného, ktorý zotrval na svojom návrhu a na otázky prečo skutočnosť o bití policajtmí neoznámil v pôvodnom konaní súdu pri rozhodovaní o väzbe, ani pri schvaľovaní dohody o vine a treste a neoznámil to ani svojmu obhajcovi, uviedol, že sa bál policajtov, že ho opätovne zbijú a pri schvaľovaní dohody o vine a treste už na to nemyslel. Na otázku, prečo podal návrh na povolenie obnovy konania 5 rokov potom, čo trest vykonal, uviedol, že nemôže na to zabudnúť. Na otázku prokurátora ozrejmil, že podľa neho novou skutočnosťou predtým neuvedenou je to, že vo výkone trestu spoznal referentku, ktorá sa mu páčila a kvôli ktorej páchal aj ďalšiu trestnú činnosť, za ktorú je vo výkone trestu.

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 25. novembra 2019, sp. zn. 2Nt/26/2019 podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného Y. V. zo dňa 03.10.2019 na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza vedenej pod sp. zn. 1T/149/2014, pretože nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Tr. poriadku. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení a teda v zákonnej lehote, podal sťažnosť odsúdený Y. V., ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu s tým, že napadnuté uznesenie považuje za predčasné, nezákonné a neodôvodnené. Predčasnosť vydaného rozhodnutia vidí v tom, že súd nepreveril ním v podanom návrhu na obnovu konania tvrdené skutočnosti o trestnej činnosti policajtov v súvislosti s jeho zadržaním, pričom trestná činnosť niektorého z orgánov činných v trestnom konaní je dôvodom na povolenie obnovy konania. Ďalej poukázal na svoj výsluch, pri ktorom vysvetlil dôvody pre ktoré o násilí zo strany policajtov pri obmedzení jeho osobnej slobody sa nezmienil pred súdom, prípadne pred jeho vzatím do väzby pred svojim ustanoveným obhajcom. S poukazom na uvedené preto navrhol krajskému súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza sa k dôvodom sťažnosti odsúdeného Y. V. do konania neverejného zasadnutia krajského súdu nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti na neverejnom zasadnutí dňa 10. februára 2020 preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Y. V. nie je dôvodná.

Z ustanovenia § 394 odseku 1 Tr. poriadku totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine.

Okresný súd v napadnutom uznesení správne poukázal na to, že skutočnosti uvádzané odsúdeným sa netýkajú skutkových okolností prípadu. Prítom odsúdený svoj návrh na obnovu konania podal s odstupom piatich rokov po vykonaní uloženého trestu, čo už samo o sebe spochybňuje vierohodnosť jeho tvrdení za situácie, že údajné použité násilie voči jeho osobe neoznámil nielen svojmu obhajcovi, ani súdu v pôvodnom konaní, ale ani nepodal prípadné trestné oznámenie na príslušníkov polície. Preto takéto tvrdenie odsúdeného bez ďalšieho ani nemôže odôvodňovať iné rozhodnutie o vine či treste,

pokiaľ takáto trestná činnosť príslušníkov polície nebola preukázaná v inom zákonne vedenom konaní. Navyiac je potrebné poukázať na to, že odsúdený sa k trestnému činu kladenému mu za vinu nielen v prípravnom konaní, ale tiež aj v konaní pred súdom pri schvaľovaní dohody o vine a treste priznal a túto trestnú činnosť aj oľutoval. Napokon z výsluchu odsúdeného na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa možno vyvodiť, že údajné použitie násilia voči jeho osobe ani nemalo vplyv na jeho vyjadrenia pred súdom pri schvaľovaní dohody o vine a treste, keďže na otázku, prečo to vtedy neoznámil súdu odpovedal, že vtedy už na to nemyslel.

Z uvedeného je teda zrejmé, že odsúdeným uvádzané skutočnosti nie sú takými, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene výroku o vine alebo treste pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti sa opodstatnené a neakceptoval ich. Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom odôvodnené, preto krajský súd sťažnosť odsúdeného Y. V. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol a s ďalším podrobnejším odôvodnením odkazuje na odôvodnenie uznesenia okresného súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.